

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik v prosepah
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

Izdaja Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofljo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50;
s koledarjem vred K 1.90.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev.

Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1'50**. Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja, kot znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za ceno po **40** vinarjev. Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Predškofijo 8, II. nadstropje.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitssasse 12.

Vsebina številke meseca februarja:

Rajši sedaj skromen - kot pozneje lačen! — Dušna premija! — Prinašalec luči. — Misijonski dopisi: Apostolska prefektura Zgornja Cimbebazija. — Apostolski vikarijat Fort-Dauphin. — Apostolski vikarijat Stanleyevi slapovi v Kongo. — Pisma misijonarjev, došla od 20. avgusta do 1. septembra 1917. — Popolni odpustki. — Slika: Krščanska družina Kikujev v misijonu Mangu.

Darovi

Od dne 1. do 31. oktobra 1917:

- Za afrikanske misijone: K 470'46.
- Za svete maše: K 314'—.
- Za stradajoče: K 19'20.
- Za odkup sužnjev in botrinski darovi: K 883'—.
- Za vzgojo semeniščana: K 1200'—.
- Za katehiste: K 9'—.
- Za kruh sv. Antona: K 528'10.
- Za Klaverjev vinar: K 47'60.
- Za Zvezo otrok za Afriko: K 6'45.
- Za mašno zvezo: K 1054'50.
- Za misijonsko zvezo: K 16'60.
- Za misijonarje sv. Jožefa: K 2'—.
- Za Klaverjevo družbo: K 1'—.
- Podporniški prispevki: K 6'—.

Krščanska družina Kikujev v misijonu Mangu (vikarijat Zanzibar).

Rajši sedaj skromen - kot pozneje lačen!

Tega pregovora se je treba sedaj držati. Davno smo se že naučili marsikaj pogrešati, kar se nam je nekoč zdelo neobhodno potrebno. Pa saj nam pravi tudi trezen razum, da je bolje biti sedaj skromen, kot pozneje lačen.

In teh misli je tudi uredništvo »Odmeva«. Ako se namreč sedaj ne omejimo, ne postanemo skromnejši, utegne priti do tega, da bomo prisiljeni naše občevanje z blagimi naročniki in velikodušnimi dobrotniki popolnoma ustaviti. Zato se hočemo rajši sedaj nekoliko omejiti, da nam pozneje ne bo treba docela stradati. »Odmev« bo torej odslej obsegal osem strani mesto šestnajst, kakor doslej. Upamo, da ne za dolgo časa!

S to naredbo hočemo nadalje tudi zabraniti povišanje naročnine. Vsi časniki so vsled sedanje draginje morali zvišati naročnino. A mi tega nočemo in zato upamo, da bodo cenjeni naši čitatelji zadovoljni, da smo denarno vprašanje rešili na ta način.

Ako bo torej radi omejenega prostora »Odmev« v bodoče prinašal le izvlečke iz poročil misijonarjev, upamo, da blagi naši čitatelji radi tega ne bodo prezrli prošnji misijonarjev — ampak nasprotno! Marsikdo, ki ne utegne brati dolgih poročil, se bo morda na kratke članke sedaj rajši oziral.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Prinašalec luči.

Tudi ti, ljubi čitatelj, postani prinašalec luči onim krajem, onim narodom, ki še žive v temi zmot in nevere. Prinesi jim ono veliko, vse razsvetljujočo luč — luč sv. vere.

»A meni to ni mogoče« — slišim klicati tisoče — »moj poklic, sorodniki, druge dolžnosti me zadržujejo.« Toda, prijatelj dragi, ne mislim tako, da bi moral tukaj vse zapustiti ter se osebno, kot misijonar ali misijonska sestra podati v daljno Afriko oznanjevat Jezusov nauk. Ni li tudi oni, ki pomaža drugim, da morejo luč svete vere zanesti poganskim narodom, sam prinašalec luči?

Povej mi, dragi čitatelj, bi li mogel svečar napraviti voščene sveče, ko bi tisoče in tisoče marljivih čebelic s svojimi malimi doneski ne napravilo tolike množine voska? In ko bi vsi ljubi čitatelji hoteli postati take marljive čebelice ter se vsaj enkrat na leto podati k svojim sorodnikom, znancem in prijateljem, proseč jih majhne misijonske miloščine, kolika množina milodarov bi se nabrala in koliko prinašalcev luči bi se lahko z njih pomočjo podalo v Afriko z veselim oznanilom Jezusovega evangelija! — In komu bi šla glavna zasluga za to, kdo bi bil prvi prinašalec luči? — Mar ne vi, ljubi čitatelji?

Prinašalci luči v pravem pomenu besede pa postanemo lahko tudi v domovini. Koliko ljudi se nahaja še med nami, kateri z ozirom na umevanje toli važne misijonske misli tavajo še v globoki temi. Tudi tem naj zasveti jasna luč, ki jo lahko prižgete vi, ljubi čitatelji, s primerno besedo in razlago, kakor tudi z razširjanjem naših misijon-

skih listov. S tem si zaslužite višje odlikovanje kot vam ga more dati katerikoli vladar. Pa saj ste tedaj že odlikovani z naslovom »prinašalec luči«.

Veste li, kdo je bil največji prinašalec luči? On, ki je rekel sam o sebi: »Jaz sem luč sveta«. Zveličar je pregnal tmino sveta, njegov poklic je bil, razsvetliti noč. On, solnce pravice, je prinesel svetu vse razsvetljujočo luč. Njegov zgled torej posnemate, ako s svojo misijonsko miloščino pomagate razsvetljevati poganstvo temo nevere. Njegov poklic vršite, ako širite katoliško misijonsko misel med svojimi rojaki. Zato, ljubi čitatelji, bodite tudi vi prinašalci luči!

Misijonski dopisi.

Apostolska prefektura Zgornja Cimbebazija (Angola).

Naš »Odmev« je lansko leto prinesel nujno in srčno prošnjo apostolskega prefekta preč. o. Keiling, C. S. Sp., za pomoč zoper strašno lakoto, ki je vladala v njegovem misijonu. S pomočjo blagih dobrotnikov je bilo naši vrhovni voditeljici mogoče, težko skušanemu misijonskemu predstojniku poslati znatno podporo. — In sedaj se omenjeni misijonar obrača z novo prošnjo do prijateljev naše naprave, priporočujoč jim najtopleje, sodelovati pri ustanovitvi krščanskih družin. On piše:

H u a m b o , 20. junija 1917.

Velespoštovana gospa grofica!

Z zadnjo pošto došlo Vaše pismo mi naznanja, da ste se kljub nesrečnim razmeram sedanjega časa v ljubezni polni skrbi spomnili našega misijona, pošiljajoč mu precejšnjo vsoto za lajšanje grozovite lakote. Sprejmite torej, velespoštovana gospa, mojo odkritosrčno zahvalo za Vašo velikodušno pomoč, katero je Gospod po Vas poslal svojim delavcem in njih krščanskim občinam, ki so v preteklem letu prestale toliko gorja. Vaša podpora je došla ravno pravočasno, da lahko še nadalje pomagamo našim tako težko preizkušenim kristjanom.

V celi deželi se ne sliši drugega kot o vstaji in vojski. Govori se celo, da so črnici pred kratkim umorili 20 belo-kožcev ter da se to pogubonosno gibanje širi celo v notranjost dežele. Te govorice, naj so utemeljene ali ne, se mi nikakor ne zde pretirane. — Vendar Vas, gospa grofica, lahko zagotovem, da so one občine, s katerimi še naše zveze niso pretrgane, ohranile svojo pokorščino in spoštovanje do višje svetne oblasti. Veseli nas videti, kako radi se naši mladi kristjani uklonijo našim navodilom. In prišel bo čas, ko bo tudi svetna oblast, katera, četudi ne očitno nasprotna, vendar nekako hladna proti nam, morala priznati, da je prava, plodonosna civilizacija sad sv. evangelija in da je le naša sv. vera trajna podlaga vsemu dobremu.

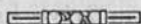
V sledečem Vam hočem podati kratek pregled o našem najmlajšem misijonu v Huambo, kjer je tudi polje mojega delovanja. Praznovali smo pred kratkim poroko osmih naših mladeničev, prvih gojencev našega zavoda. Ti črnici, ki so se več let vzgojevali pod našim nadzorstvom, bivajo sedaj ob pobočju nekega griča, nasproti našemu misijonu, kjer so si ustanovili lično vasico »sv. Antona«. Veliko truda nas je stalo najti sposobnih mladih deklet, s katerimi so mogli skleniti zakonsko zvezo. Ker je tukaj le še malo katoliških deklic, morali so naši mladeniči v svoje domače vasi, da si ondi poiščejo neveste, ki so bile voljne iti z njimi v misijon, da se ondi pouče v krščanski veri. Žal, da še pogrešamo misijonskih sester, katere bi vodile vzgojo ženske mladine. Ali naj torej naši mladeniči vedno hodijo v Cakondo po neveste? — Vendar je bilo tudi tukaj premagati velike težave. Težko je bilo namreč mladim bitjem zapustiti domače kraje in se podati v nepoznano tujino.

Toda kakor vedno, je tudi tukaj pomagal ljubi Bog. Neka mladenka, katero nam je privedel njen zaročenec, da jo poučimo v krščanski veri, je postala spretna voditeljica svojih sester. Daleč od doma, je bila od kraja zelo plaha; a s časom se je otresla svoje boječnosti ter postala, sledeč pokorno našim navodilom, naša zvesta pomočnica. »Zapustite svojo domovino in sorodnike ter pojdite z menoj, pa boste srečne, kakor jaz,« je govorila mladim deklicam. In slušajoč glas milosti božje, jih je dobila precejšnje število za misijon. Pri Mariji Rufini, ki je tako pripravila pot Gospodovo, se nahaja še 30 drugih zaročenk, ki se pripravljajo za sv. krst.

Začetek je torej storjen in upamo, da se bo to mlado

vzgojevališče tudi v bodoče ugodno razvijalo. Seveda pa so s tem zvezani tudi velikanski stroški. Kajti vsa ta dekleta moramo za časa njih katehumenata popolnoma oskrbeti. Omenim le, velecenjena gospa grofica, da radi uboštva naših nevest ta vzgoja zelo otežuje našo blagajno. Zato prav ponižno priporočam te naše mlade pare milosrčnosti Klaverjeve družbe. Kajti od te naprave, namreč vzgoje krščanskih družin, je odvisna prihodnost našega misijona.

Apostolski vikarijat Fort - Dauphin. (Madagaskar.)

Lazarist o. Engelvin piše iz Fort-Dauphina dne 18. junija 1917 naši vrhovni voditeljici sledeče:

Ravnokar mi je došlo naznanilo o Vaši velikodušni pošiljatvi in zato Vam nemudoma izrekam zanjo svojo iskreno zahvalo. Pač bi se moji kristjani, ko bi znali pisati, še veliko lepše zahvalili. Tako pa kažejo svojo hvaležnost vsaj z molitvijo. Res, prav zadovoljilo bi Vas, preblaga dobrotnica, ko bi jih bili mogli preteklo nedeljo opazovati pri naši procesiji z Najsvetejšim v Fort-Dauphinu. Že v soboto popoldne je prihitelo okrog 50 mojih župljanov iz pustinje, eni 24, drugi 32 kilometrov daleč, da se drugi dan udeležijo cerkvene slovesnosti. To potovanje je bilo naporno zlasti za mlade matere, ki so po tukajšnji šegi prinesle svoje najmlajše otročiče na hrbtu s seboj. Vrh tega je njih hojo obteževalo še neprestano deževje.

Ko so prišli v misijon, sem postregel vsakemu s krožnikom riža, kajti bili so popolnoma sestradani. Tako okrepcani so se podali k počitku in so bili drugo jutro prvi v cerkvi. Po končanem sv. opravilu sem jim razkazal vso cerkveno opravo (oltarje, kipe, podobe i. t. d.) ter razložil njih pomen, kar je pri mnogih, ki so bili šele prvič tukaj, zbudilo veliko občudovanje. Vaša brezprimerna velikodušnost, gospa grofica, mi je omogočila, da sem odposlal v ponedeljek te dobre ljudi okrepcane na duši in telesu na njihove domove. Naivna je priprostost teh otrok narave, ganljiva njih molitev in prepričani smo lahko, da bo ljubi Bog njih prošnje za one, ki od blizu in daleč dekujejo za njih spreobrnjenje, v polni meri uslišal.

Apostolski vikarijat Stanleyevi slapovi v Kongo.

Gotovo bodo cenjene čitatelje zanimali nekateri statistični podatki, ki jih pošilja misijonski upravitelj, preč. o. Jeanroy, z dne 7. avgusta 1917 naši vrhovni voditeljici o misijonu duhovnikov najsv. Srca Jezusovega v Kongu. Omenjeni podatki so nam nov dokaz, da so napore naših junaških apostolov kljub vojski venčani s sijajnimi uspehi, in torej molitve in žrtve kristjanov v domovini za misijone nikakor niso zastoj.

Statistika

od 1. julija 1915 do 30. junija 1916.

Postaje	Sv. krstov	Birmanancev	Velikonočnih sv. obhajil	Zakonov	Rojstev	Slučajev smrti	Število živih kristjanov
St. Gabriel	102	155	660	10	18	8	955
Stanleyville (desni breg)	179	288	2006	15	32	66	3200
Stanleyville (levi breg)	160	238	700	14	15	46	820
Ponthierville	88	70	880	6	4	11	1024
Lokandu	211	?	1150	15	17	86	1309
Janonghé	247	?	747	4	28	19	1192
Basoko	637	151	3416	64	98	72	3984
Avakubi	72	?	450	21	5	12	550
Banalya	34	?	247	4	8	5	887
Beni	388	313	641	25	45	207	814
Nepoko	139	?	368	11	10	16	475
	2257	1215	11.265	189	280	548	15.210

Postaje	Krščanskih družin	Katehumentov	Katehistov	Sol	Misijonsko osebje		
					Očetov	Bratov	Sester
St. Gabriel	149	651	15	139	2	2	5
Stanleyville (desni breg)	542	1563	9	150	2	1	—
Stanleyville (levi breg)	215	1290	8	110	1	—	6
Ponthierville	207	1209	12	39	1	—	—
Lokandu	220	1642	23	56	2	—	—
Janonghé	236	2200	28	170	2	1	—
Basoko	635	3670	53	264	3	1	6
Avakubi	200	420	22	38	2	—	—
Banalya	85	676	15	33	2	—	—
Beni	165	1700	40	238	2	—	—
Nepoko	153	816	13	56	2	—	—
	2807	15.837	238	1393	21	5	17

(Maristi.)

10 oo. misijonarjev in 1 brat je vsled vojske zadržanih v Evropi.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 20. avgusta do 1. septembra 1917.)

O. Biehler, S. J., Empandeni, Rodezija, 25. junija. (Kakor je znano našim čitateljem, je imenovani misijonar izgubil svojega konja. Kupil si je drugega za 30 angleških funtov in sedaj pričakuje pomoči sv. Jožefa, da more plačati svoj dolg. Nadalje piše: »Kljub tolikim težkočam sedanjega časa moj misijon vendar lepo napreduje. Sicer se tudi najpotrebnejše težko dobi, in še to proti velikemu plačilu, pa le storimo, kar moremo, zaupajoč pri tem na božje usmiljenje. — Praznik presvetega Rešnjega Telesa smo tudi letos obhajali na glavni postaji, kjer so se zbrali kristjani vseh naših štirih misijonskih postaj. Vsi vходи so bili okrašeni z zastavami in slavoloki. Naravnost krasen je bil oltar misijonskih sester. Mojih 40 solopcev in petje tisočere množice je spremljalo 40 črnih godcev. Vse je bilo veselo in zadovoljno. Molili smo veliko za naše dobrotnike.«)

Škof Girod, C. S. Sp., apostolski vikar v Loango, dne 4. junija (upa koncem septembra svoje bogoslovce in dijake združiti v Mayumbi ali Loango, kjer bodo po enem letu prekinjenih študij radi pomanjkanja osebja zopet pričeli z učenjem).

O. Fracassini, O. F. M., Asiut, Egipt, 24. julija (se zahvaljuje za prejeto miloščino).

Škof Mouri, L. M., apostolski vikar, Moouso, Breg slonove kosti (pošilja krstne liste).

O. Schoemaker, misijonar družbe sv. Jožefa v Mill-Hillu, Haarlem, Holandsko, 26. julija (se nahaja iz zdravstvenih ozirov začasno v Evropi).

O. Massmann, duhovnik najsv. Srca Jezusovega, dne 27. julija (prosi za pošiljatev od njege založene knjige »Goffine« v Kiswaheli-jeziku).

O. Kieffer, C. S. Sp., Nzesse, Loango, 3. junija. (»Kakor sem Vam že poročal, nam je do sedaj bilo še mogoče vzdržati naše naprave. Ustanovili smo z Vašo podporo 12 novih krščanskih družin in upam, da se bo letos sklenilo še devet krščanskih zakonov. Z ozirom na nevarnosti, ki obdajajo naše zaročence, porok ne smemo dolgo odlagati. Praznoverske šege njih poganske okolice preté pogubonosno v duševnem in telesnem oziru našim mladim ljudem. Sedaj imamo 66 mladih deklet in njih število še narašča. — Že dve leti imamo navado, vsako novo krščansko družino posebej posvetiti Srcu Jezusovemu. Toda letos bomo vpeljali od sv. Očeta zaželjeno »Kraljestvo

najsv. Srca Jezusovega v družinah«. Danes zjutraj sem našim katoličanom natančno razložil vzvišeni pomen te posvetitve. Naj Gospod naše, tolikim nevarnim zankam izpostavljene krščanske družine čuva in blagoslavlja.«)

O. Antunes, C. S. Sp., Lizbona, 2. avgusta. (»Žalostnega srca Vam poročam o smrti apostolskega prefekta, preč. o. Magelhaes, ki je dne 29. julija mirno zaspal v Gospodu. Jetika mu je pretrgala nit življenja. Umril je popolnoma vdan v voljo božjo, darujoč svoje trpljenje in življenje za zveličanje ljubljenih svojih kongoleških duhovnih otrok. Pred smrtjo me je prosil, naj Vam poročam o prejemu Vašega pisma in se Vam v njegovem imenu iskreno zahvalim za podporo, ki ste jo naklonili njegovemu misijonu, kakor tudi za vse doslej izkazane dobrote. V sladko tolažbo mu je bila ob smrti zavest, da boste tudi njegovemu nasledniku istotako blagohotno naklonjeni.«)

Škof Givelet, S. J., apostolski vikar, Fianarantsoa, Madagaskar, 29. junija (pošilja krstne liste).

Sr. Marcela, frančiškanka iz Mill-Hilla, Nagalama, Zgornji Nil, 10. junija. (»Tisočeri »Bog plačaj!« za Vašo pošiljatev, ki me je razveselila tem bolj, ker že dolgo nismo dobili od nikoder podpore. Denar se bo porabil za tako nujno potrebno šolsko poslopje.«)

O. Keiling, C. S. Sp., apostolski prefekt, Huambo, Angola, 20. junija. (Poročenih je bilo prvih osem notranjih gojencev v Huambi. Prečastiti priporoča dobrotnikom Klaverjeve družbe ustanovitev krščanskih družin. Vsi naši mladi zaročenci so zelo revni; vsak mladenič potrebuje 40—50 kron za darove nevestinim staršem. Dekleta mora za časa njihovega katehumnata vzdrževati misijon.)

Sr. Mazé, usmiljenka v zavetišču za gobavce v Farafangani, Madagaskar, 19. junija. (»Veliko trpe sedaj naši ubogi gobavci. Dva sta umrla v teku dveh mesecev kot dobra kristjana, popolnoma vdana v voljo božjo.«)

Škof Carrara, O. Cap., apostolski vikar, Asmara, Eritreja, 18. julija (prosi za kakih 1000 mašnih intencij).

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca februarja:

Dne 2. februarja, na praznik Marijinega čiščenja.

Dne 24. februarja, na praznik sv. apostola Matija.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše. Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Glasovi iz kroga čitateljev.

N. N. Sem naročen na več katoliških časopisov, a nobeden mi ne ugaja tako, kot Vaš »Odmev iz Afrike«. Iz njega se mi zdi, da veje nek poseben duh, ki nas spodbuja, krepi v veri in je obenem zanimiv. In res človek nekako pozabi neštete nadloge današnjih dni, videč, kako se razširja vera Jezusova in koliko žrtvujejo vojaki Kristusovi, ki so iz ljubezni do njega zapustili domovino in svoje drage ter sedaj s pomočjo svojih bratov in sester v domovini uče uboge črnce spoznavati in ljubiti pravega Boga. Mnogo bi se dalo pisati o delovanju Klaverjeve družbe; a to ume le oni, ki sam čita »Odmev iz Afrike«.

Iz pisma vrle nabiralke S. C. iz V.: »Opomnitj moram, da mi pri nabiranju doneskov in razširjanju misijonske misli pomaga blaga Marijina hčerka, neka bolna gospodična. Že dve leti je v postelji, a vendar pridno agitira pri tovarišicah, ki jo obiskujejo. Ni sicer mnogo, kar Vam pošiljamo, a vztrajati hočemo v nadaljnjem delovanju.«

Preprosta žena z Ogrskega, pošiljajoč prispevke za »Mašno zvezo«, piše: »Prisrčni »Bog plačaj!« za Vaše posredovanje, po katerem postanejo naši vrli bojevniki deležni toliko sv. maš. Hočem še nadalje delovati pri tej važni stvari, trdno upajoč, da bo ljubi Bog vsak korak, ki ga napravimo v njegovo čast, obilo poplačal.«

N. N. V zahvalo, da ste blagovolili spominjati se v molitvi našega ljubega vojaka, pošiljam priloženih 30 kron za Vašo misijonsko tiskarno. Saj so bile našemu blagopokojnemu junaku dobre knjige največje veselje.«

Pomagajmo misijonom!

Duše po dragoceni krvi Odrešenikovi reševati je za katoličana najzaslužnejše delo. V Afriki čakajo rešitve tisoči in desetisoči duš. Deluje sicer na stotine misijonarjev in misijonskih sester v misijonskih pokrajinah, a manika potrebnih sredstev, dočim so protestantski misijoni z vsem preskrbljeni. Trenutek je pogostokrat v misijonskih pokrajinah Afrike odločilen. Pomagajmo, o pomagajmo misijonom, da ne bode Afrika po naši brezbriznosti in malomarnosti izgubljena.

Denarne prispevke in druge predmete hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

1. Denar brez naročila se pošlje onim misijonom, ki so najbolj potrebni in najbolj uspevajo.

2. Naj se pošiljajo darovi tudi za določene misijone, za katere se kdo bolj zanima, s pristavkom: »Za bele očete«, »Za očete Sv. Duha«, »Za palotince« itd.

3. Kdor pošlje 25 K, je lahko boter ali botra enemu zamorčku, kateremu lahko določi ime.

4. S 60 K se odkupi en otrok iz sužnosti in se mu istotako lahko določi ime.

5. Kdor hoče posinoviti enega zamorčka, naj pošilja pet let po 120 K. Družba sv. Petra Klaverja oskrbuje po možnosti poročila za dobrotnike.

6. Za zamorca - katehista se pošlje letno 200 K, ali za dečka v semenišču letno 120 K, ali za vzgojo zamorca-duhovnika za časa njegovih bogoslovnih študij letno 200 K.

7. Naj se daruje miloščina za »kruh sv. Antona v Afriki«.

8. Naj se pošiljajo cerkvene posode, kelihi, monštrance, križi, rožni venci itd.

9. Naj se zbirajo in pošiljajo v zavojčkih do 5 kg poštne vrednosti stanjoli, srebrni papir, zlato, srebro, svinec, baker, sukno in platno.

Vse denarne pošiljatve in darovi se naj naslovijo na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škočijo šte. 8.

Mašna zveza za Afriko.

Najsvejša daritev je zlati ključ, s katerim se odpira zakladnica vseh potrebnih milosti za dušo in telo. Saj se pri nji daruje sam Sin božji nebeškemu Očetu za nas ter mu predlaga naše prošnje — kot naš srednik.

Pobožni duhovnik Avila je imel navado govoriti: »Vse dosežem od Boga, ko je pri sveti maši Jezus Kristus v najsvetejšem zakramentu pred menoj.«

Ako hočeš, da te ljubi Bog usliši, skrbi, da bo prosil božji Sin zate; skrbi, da boš deležen prav veliko svetih maš.

V ta namen daj sebe in vse svoje drage, žive in mrtve, vpisati v »Mašno zvezo za Afriko«. Tako boš za vedno deležen vsakoletnih 300 svetih maš, ki se leto za letom opravljajo po namenu vseh udeležencev.

Za sprejem zadostuje enkratni prispevek ene krone, ki ga pošlji Klaverjevi družbi v Ljubljano. Od tam dobiš v potrdilo sprejemno podobico.

